

Форум. Україна – історичний та політичний аспекти

31/05/2018

Учасники:

1. Кость Бондаренко – голова правління Інституту української політики.
2. Володимир Фесенко – голова Центру політичних досліджень «Пента».

Ключові питання обговорення:

- Вплив геополітичних факторів на розвиток держави.
- Прогнозування змін та перспектив України на світовій арені.
- Чинники формування нової генерації українців.

Окремі цитати

Володимир Фесенко:

«Але є радянський час. От у нас зараз його відкидають, але радянська Україна, радянська квазідержавність, обмежена державність величезним чином вплинула на сучасну Україну, зокрема, формування сучасної літературної мови української відбулося саме в радянські часи, формування сучасної української нації в нинішніх кордонах.. Відбулася інституціоналізація, як кажуть соціологи і політологи, українськості...»

Кость Бондаренко:

«Ті, хто говорить, що краще, щоб ми залишилися під німцями очевидно не читали, так званий, генеральний план ОСТ, який передбачав, що напевне, не було би цих людей, які сьогодні так розмірковують, не було би не тільки на цій території, а вони б і ніколи не народились. Бо генеральний план ОСТ передбачав, що ця територія, територія України мала перетворитися на життєвий простір німецької нації, арійської раси...»

Володимир Фесенко:

«Суцільна недовіра до державних інститутів. Звикли сприймати державу, як щось чуже, чужа субстанція, яка панує над нами, є ворожою... українці добре навчилися виживати, зокрема, навіть, зберігати свою ідентичність національну, культурну в чужих державах.. коли з'явилася власна держава – вона не стала своєю, в силу різних причин. І її так і сприймають – як чужу. І от це теж проблема для нас...»

Кость Бондаренко:

«Україна створена як держава балансів, як країна балансів, як нація балансів. Є схід, є захід. Ми отримали у спадок від Радянського союзу саме таку територію, ми отримали цих людей і, відповідно, ламати їх, перевчити, переплавити, перетворити їх на щось інше – неможливо. Експерименти не вдаються. І ми бачимо, що на сьогоднішній день й далі зберігається цей поділ...»

«Що стосується українців, ще б я хотів сказати, - я повністю погоджуюся, що є наді така на те, що хтось за нас щось вирішить і інфантилізм, який притаманний для частини українського населення, він сьогодні проявляється багато в чому. Ну от у нас же ж ідея – прийти в Європу – будемо говорити відверто, для більшості тих, хто хоче прийти в Європу, це не ідея, що ми прийдемо в Європу і щось привнесемо в цю загальну скарбницю, а ми прийдемо для того, щоб вони нас нагодували, вимили, вичистили, відповідно, і ще й дали грошей...»

Володимир Фесенко:

«Наші політики, от це теж, одна з наших вад, проблем, ну не стільки наших, як всіх представників нашої національної спільноти, скоріше це еліт стосується, хоча, частково, і не тільки... Розумієте, ми живемо короткими політичними циклами...»

Кость Бондаренко:

«Коли ми говоримо про те, куди ми йдемо, згадується старий радянський анекдот про прикордонника, який охороняє кордон і тут чує, що хтось іде через кордон. І він каже: «Стої, хто йде?» І такий голос у відповідь: «Вже ніхто нікуди не йде...». От, власне, у нас

та сама ситуація – «вже ніхто нікуди не йде». У нас немає інтеграції, ні в одному напрямку, ні в другому, ні в третьому. У нас на сьогоднішній день лише є суперечки – будуть дострокові вибори, чи не будуть дострокові вибори?...»

«Свого часу відомий польський письменник, гуморист Станіслав Єжи Лец сказав фразу, що безвихідна ситуація – це така ситуація, жоден вихід з якої нам не подобається. Сказати, що виходів немає – це не правда. Але нам ці виходи не подобаються...»

Володимир Фесенко:

«Путін про Крим не збирається домовлятися і не збирається нічого повертати. Так що тут, на превеликий жаль, ситуація більш складна і більш жорстка. В перспективі, я вже не одноразово про це казав, коли запитували, теж треба бути реалістами, - шанс повернути Крим для нас може виникнути лише за однієї обставини – якщо трапиться системна криза в середині Росії, якщо Росія не зможе контролювати Крим...»

Кость Бондаренко:

«Крим буде залишатися спірною територією. Скажімо, Фолклендські острови – між Аргентиною і Великобританією спірна територія на сьогоднішній день, вже с 1982 року починаючи ведеться конфлікт, хоча, насправді, Великобританія на сьогоднішній день, незважаючи на конфлікт, є одним із основних торгових партнерів Аргентини. Історія знає велику кількість прикладів – Ельзас і Лотарингія переходила постійно то до Франції, то до Німеччини і, відповідно, до цих пір – як у нас питають: «Чий Крим», так само німці і французи питають: «А як ви говорите СтрАсбург чи СтрасБург?»...»

«Теоретично можливо, що Крим може бути у подвійному управлінні, але я не бачу, як практично це втілити. Крім всього іншого, коли говорять про те, коли відбудеться системна криза Росії... ситуація така, що є ще один гравець, який теж може претендувати на Крим у цій ситуації – Туреччина...»

«Оця тема, яка почала нав'язуватися протягом Майдану, що право і справедливість – це різні речі, що це не одне й теж, що право може бути правом, а справедливість – це щось

те, що так як нам здається, що як воно має бути – це один із коренів зла, які пізніше розцвіли в Україні. Тому, що з'являються сьогодні право сильного, з'являється право тих, хто вважає, що саме у них більше прав і так далі. І ми пожинаємо плоди до сих пір. Я був і залишаюся противником Майданів, як форми. Категоричним противником, тому що це ілюзія того, що нелегітимними діями, нелегітимними вчинками можна змінити ситуацію і змусити її далі розвиватися нелегітимним руслом...»

Володимир Фесенко:

«Політичні зміни, вони дуже часто виходять з-під контролю, а якщо, не дай Боже, при цьому ще й коїться насильство, з'являються жертви, загиблі, виникає взаємна агресія.. і от такий ланцюг взаємного насильства – його дуже складно потім загасити. От це дуже складна ситуація...»